

Holstein: Inden jeg i denne Omgang retter en sidste Henvendelse i denne Sag til den højtærede Udenrigsminister, vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen.

Det ærede Medlem søgte at kappes med de forsvarsvenlige Politikere i Citater af fremmede Politikere, denne Gang socialdemokratiske Politikere, hvis Udtalelser skulde være en Støtte for Rigtigheden og Betimegheden af det Afrustningsforslag, den højtærede Regering har anbefalet. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, at jeg tror hellere, han skulde have ladet være med det Forsøg.

For hvad viser de Udtalelser, han førte i Marken? Ja, lad mig begynde med den socialdemokratiske Politiker og tidligere Forsvarsminister, Hr. Albin Hanssons Udtalelser. Han havde udtalt, at han godt kunde forstaa, at Danmark kunde tænke sig at afruste, men han kan ikke tænke sig, at Sverige skulde afruste, han vilde ikke paa nogen Maade som ansvarlig socialdemokratisk svensk Forsvarsminister fremsætte Forslag om isoleret svensk Afrustning, han vilde finde en isoleret svensk Afrustning uforstandig og skadelig og farlig for sit Land.

Naar det er hans Opfattelse for hans eget lille Lands Vedkommende som ansvarlig socialdemokratisk Politiker, og han saa samtidig tilføjer: men jeg kan godt forstaa, at Danmark vil afruste, saa maa jeg sige ligesom den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at saa er det i allerbedste Fald en Partifællevenlighed, og jeg vil endda sige, at det er en Venlighed af overmaade problematisk Beskaffenhed.

Dernæst fører det ærede Medlem de belgiske Socialdemokrater i Marken, den belgiske Socialdemokrat de Brouckère, fordi han paa Folkeforbundsforsamlingen i Genève, jeg ved ikke i hvilket Aar, havde komplimenteret den danske Regering, fordi den vilde gaa til isoleret Afrustning i Danmark. Men her er Forholdet jo aldeles parallelt med Forholdet i Sverige; naar han kommer hjem til Belgien, er der ikke noget, der hedder isoleret Afrustning for de belgiske Socialdemokrater, for de staaar alle samlede om et belgisk nationalt Forsvar med positive Forsvarsopgaver.

Der er ganske vist i Øjeblikket stor Diskussion i Belgien om Organiseringen af Belgiens fremtidige Forsvar, og der er meget delte Meninger om den fremtidige Organisation, endog langt ind i moderate konservative Kredse og imellem ledende belgiske

Militærautoriteter, idet Problemet er, om Belgien skal gaa til Oprettelse af et fast stærkt Befæstningssystem langs sine Grænser, eller om det, om jeg saa maa sige, skal tage de tænkelige Stød i aaben Mark og med Støtte af feltfortifikatoriske Anlæg paa taktisk fordelagtige Punkter inde i Landet. Det er det, Diskussionen drejer sig om, og det kan godt være, at den socialdemokratiske Partikongres dernede har udtalt sig imod Grænsefæstningssystemet; men det rokker ikke ved den Kendsgerning, at det belgiske socialdemokratiske Parti og dets ledende Mænd er Tilhængere af et nationalt Forsvarsberedskab med kampmæssige Opgaver, saa det eneste Hr. de Brouckères Ord viser, er, at et er Taleblomsterne i det store Drivhus for Taleblomster i Genève, og et andet er den bitre, haarde Virkelighed hjemme i Belgien.

Og naar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen endelig fører en tilfældig Udtalelse af den engelske socialdemokratiske Premierminister Macdonald i Marken, at han skal have sagt, at han indsaa ikke, hvorfor de smaa Stater ikke skulde afruste — ja, jeg ved ikke nøjagtigt, hvorledes hans Ord har lydt, jeg har ikke set dem paa Prent, og jeg har ikke faaet dem ordret citeret, men i hvert Fald, selv om det var ordret, har han ikke dermed sagt, at han finder det prisværdigt, at en enkelt lille Stat afruster isoleret.

Og naar-saa endelig det ærede Medlem gaar til Angreb paa de Konservatives Forsvarspolitiks Grundprincipper og angriber os, fordi vi endnu ikke har fremsat et selvstændigt Militærforslag, saa maa det ærede Medlem endelig ikke glemme, paa hvilket Kampterræn han selv er anbragt eller har anbragt sig. For ganske vist har hans Regering jo fremsat et selvstændigt socialdemokratisk Afrustningsforslag; det var, som bekendt, Folkevillie her i Landet i 1925 og i 1926, men nu er det jo begravet uigenkaldeligt som en lille død Mus, og i Stedet for har det ærede socialdemokratiske Parti tiltraadt det mærkværdige Afrustningsforslag, om hvilket den højtærede Undervisningsminister i Partiets Hovedblad i sin Tid har sagt de bekendte Ord, at det var hverken Fugl eller Fisk, at det var et taabeligt og urimeligt Forslag, at det var en halv Indrømmelse til Sandheden og en halv Indrømmelse til Vanviddet.

Jeg er ganske enig med den højtærede Undervisningsminister, han kommer, som bekendt, jævnlig uforvarende til at sige rigtige Ting; men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at selv om denne halve Ind-